

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. dubna 2019 samosoudcem Mgr. Petrem Sedlaříkem **takto:**

Obžalovaný

JUDr. Vladimír M [REDACTED],

nar. [REDACTED] ve Slaném, trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

poté co dne 23. 5. 2013 byla na účet, k němuž měl dispoziční oprávnění a který sdělil zástupkyni Kooperativa pojišťovny, a. s., vedený u ČSOB, a. s., číslo [REDACTED], připsána platba ve výši 255.000 Kč, vyplacená ve prospěch pošk. Jiřiny R [REDACTED], nar. [REDACTED], z titulu pojistného plnění za újmu způsobenou v souvislosti se smrtí syna poškozené při dopravní nehodě zaviněné třetí osobou, tuto částku použil ve svůj prospěch i přes to, že na základě plné moci ze dne 5. 5. 2012 byl povinen Jiřinu R [REDACTED] zastupovat jako zmocněnec a obdrženou částku jí v souladu s výrokem o náhradě škody z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 12. 2012, sp. zn. 3 T 16/2012, měl vyplatit, čímž způsobil Jiřině R [REDACTED] škodu ve výši 255.000 Kč,

tedy

prisvojit si cizí věc, která mu byla svěřena, způsobil tímto činem větší škodu a spáchal takový čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného,

čímž spáchal

zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

za což se odsuzuje

dle § 206 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **40 (čtyřiceti) měsíců**.

Dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen **zaplatit na náhradě škody** pošk. Jiřině R. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem ve [REDAKCE], zastoupené opatrovnici Jiřinou J. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem ve [REDAKCE], částku ve výši 240.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně ode dne 24. 5. 2013 do zaplacení, to vše do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný v přípravném řízení i v hlavním líčení odmítl k věci vypovídat nad rámec prohlášení, která učinil. Sdělil, že kauzu považuje za občanskoprávní věc, je připraven škodu nahradit, ale je to obtížné, probíhá na něj 8 exekucí (jak rovněž uvedl, exekuční řízení probíhala i v době připsání peněz pro pošk. R. [REDAKCE] a při hledání zaměstnání narazil na to, že jeho trestní rejstřík neodpovídá představám zaměstnavatelů. Po právní stránce se obžalovaný hájil tím, že nikdy neměl advokátní zkoušky a za poškozenou vystupoval pouze jako zmocněnec, nemohl tedy spáchat čin jako osoba uvedená v § 206 odst. 4 písm. b) tr. zákona (přesněji řečeno zákoníku).

Svědčce J. [REDAKCE], matka poškozené a její opatrovnice, vypověděla, že poškozená vyhledala obžalovaného sama a pak se k němu chodila ptát, kdy dostane peníze. Ten jí ale říkal, že se pořád něco děje, něco je v nepořádku, že spolu zajedou na pojišťovnu, aby zjistili, co se děje, nikam spolu ale nejeli. Obžalovaný poškozené vždy ale řekl, že „už to bude“ a uváděl i termíny. Řekl také, že přišel dopis, že už to bude vyplacené, ale že na pojišťovně pak něco vzniklo a byly zaražené výplaty. Pak už to bylo divné, a tak poškozená se svědkyní samy zjistily na pojišťovně, že platba už proběhla. Poškozená za obžalovaným chodila jako za advokátem, přesvědčena o tom byla i svědkyně.

Svědčce JUDr. Blanka M. [REDAKCE], manželka obžalovaného, vypověděla, že na podzim r. 2014 ji zastavila na ulici poškozená a nevybíravě ji oslovila, že jí obžalovaný dluží 240 tis. Kč. O tom svědkyně nic nevěděla; v té době už měl obžalovaný nějaké exekuce. Pak za svědkyní přišel i právní zástupce poškozené, řekl jí, oč jde, a domluvili se, že obžalovaný podepíše uznání závazku. Ve vztahu k advokátní kanceláři svědkyně M. [REDAKCE] obžalovaný nikdy nepůsobil, měl vedle jen svou kancelář, jejich práce se neprolínaly.

Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 12. 2012, sp. zn. 3 T 16/2012, bylo prokázáno, že Igoru B. [REDAKCE], který nehodou v dopravním provozu ze dne 21. 5. 2011 usmrtil syna poškozené Daniela R. [REDAKCE], byla uložena povinnost náhrady škody pošk. Jiřině R. [REDAKCE] ve výši 240 tis. Kč.

Z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 10. 2017, sp. zn. 13 Nc 3256/2016, vyplynulo, že poškozená byla omezena ve svéprávnosti zejm. v otázkách majetkových a otázkách

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

rozhodování o svém zdravotním stavu s ohledem na trvalou duševní poruchu - bipolární afektivní poruchu. Znalecký posudek MUDr. Petra Navrátila, psychiatra, z července 2018 obsahuje závěry, že poškozená po problematickém průběhu onemocnění a opakovaných hospitalizacích doposud trpí afektivní bipolární poruchou a v souvislosti s její násilnou protiprávní činností z února 2018 byly její ovládací schopnosti vymizelé (soud s citovaným posudkem nakládal jako s listinou, když byl vypracován v jiné trestní věci a nevyvstala potřeba jeho vypracování jako znaleckého posudku jako takového i v nynější kauze).

Plná moc ze dne 5. 5. 2012 obsahuje ujednání o zmocnění JUDr. Vladimíra M. [REDAKCE], sídlem AK [REDAKCE], k zastupování poškozené ve věci uplatnění nároků plynoucích z pojištění odpovědnosti za usmrcení způsobené provozem motorového vozidla.

Z e-mailové komunikace mezi obžalovaným a pracovníci Kooperativa pojišťovny, a. s. (dále jen „Kooperativa“), z června 2012 až května 2013 je patrné, že obžalovaný oslovil pojišťovnu v červnu 2012 v zastoupení *klientky*, za niž požadoval krom pojistného ve výši 240 tis. Kč i náhradu nákladů *právního* zastoupení ve výši 15 tis. Kč. Po výzvě Kooperativy ke sdělení účtu, kam má být výplata peněz poukázána, sdělil obžalovaný pojišťovně, že se jedná o účet *advokátní kanceláře* č. [REDAKCE].

Dle oznámení o poskytnutí zálohy pojistného plnění z pojištění odpovědnosti ze dne 16. 5. 2013, vystaveného Kooperativou, došlo k vyplacení částky 255 tis. Kč na účet ČSOB č. [REDAKCE], z čehož 240 tis. Kč je odškodnění poškozené, 15 tis. Kč představuje platbu na náklady jejího zastoupení.

Dle listiny ze dne 30. 10. 2013 s urgencí pojišťovny o zaplacení, podepsané obžalovaným jako JUDr. Vladimírem M. [REDAKCE], AK [REDAKCE] obžalovaný pojišťovnu upomínal o danou platbu s tím, že ji má zaslat na účet č. [REDAKCE].

Z listiny na hlavičkovém papíře Kooperativa, datované 24. 2. 2014, plyne, že na adresu „AK JUDr. Vladimír M. [REDAKCE]“, byl zaslán přípis, že Kooperativou byla schválena k proplacení platba 240 tis. Kč coby odškodnění poškozené v důsledku smrti jejího syna. Obdobně byl k důkazu proveden přípis datovaný na hlavičkovém papíru Kooperativa dnem 28. 5. 2014, že došlo ke komplikacím při výplatě pojistného, nicméně to bude vyplaceno dne 20. 6. 2014 z rezervních fondů.

Výpisem o likvidaci škodní události bylo od Kooperativy zjištěno, že na účet ČSOB č. [REDAKCE] byla na základě této likvidace ze dne 16. 5. 2013, realizované ke dni 23. 5. 2013, vyplacena částka 255 tis. Kč.

Zprávou ČSOB, a. s., bylo zjištěno, že tento účet byl evidován na jméno svědkyně M. [REDAKCE], přičemž jeho disponentem byl i obžalovaný; dne 23. 5. 2016 na něj byla připsána platba ve výši 255 tis. Kč.

Výpisy z účtu poškozené u GE Money Bank, a. s., a přehledem uskutečněných transakcí bylo prokázáno, že poškozená žádnou uvažovanou platbu od obžalovaného v období od května 2013 do května 2014 neobdržela.

Dne 3. 12. 2014 obžalovaný uznal dluh vůči poškozené, plynoucí z inkasování posuzované částky ve výši 240 tis. Kč, jak vyplynulo z listiny nadepsané jako uznání dluhu a podepsané obžalovaným.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

Z výpisu z centrální evidence exekucí je patrné, že obžalovaný je zatížen řadou exekučních řízení z doby předcházející i následující po době skutku posuzovaného v nynější věci. Katastr nemovitostí neobsahuje evidenci o tom, že by obžalovaný vlastnil nemovitost. Zpráva České advokátní komory potvrzuje, že obžalovaný nikdy nebyl zapsán v seznamu advokátů a advokátních koncipientů. Opis z evidence Rejstříku trestů obžalovaného obsahuje několik záznamů o předešlé trestné činnosti, k níž soud konkretizoval odsouzení rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 17. 7. 2012, sp. zn. 4 T 7/2010, jímž byl obžalovaný odsouzen pro pomoc k trestnému činu podvodu dle § 24 odst. 1 písm. c) , § 209 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, jakož i pro trestné činy nedovoleného ozbrojování dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 176 odst. 1 tr. zákona, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků. Rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 31. 3. 2006, sp. zn. 1 T 47/2005, byl obžalovaný odsouzen pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 2 tr. zákona.

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl soud k přesvědčení, že vina obžalovaného byla prokázána.

Obžalovaný nepopíral objektivní jednání, které je mu kladeno za vinu, když připustil, že platbu přijal, uznal ji formálně jako svůj dluh, vyjádřil odhodlání nahradit poškozené škodu. Fakt, že platba ve výši 255 tis. Kč byla připsána na účet svědkyně M. [REDAKCE], jímž obžalovaný disponoval, byla prokázána výpisem z účtu i zprávami Kooperativy, z nichž vyplynulo též to, že celých 255 tis. Kč bylo určeno poškozené, nebylo tedy namístě omezovat se pouze na částku 240 tis. Kč, jak bylo uvedeno v obžalobě. Nárok poškozené vyplynul prvotně z rozsudku zdejšího soudu pod sp. zn. 3 T 16/2012, což také bylo tímto rozsudkem prokázáno. Není tedy pochyb o tom, že peníze v částce 255 tis. Kč přináležely poškozené, která je však, jak potvrdily výpisy z účtu poškozené a v tomto smyslu vypovídala i svědkyně J. [REDAKCE], nikdy neobdržela. Ostatně i svědkyně Blanka M. [REDAKCE] svědčila o tom, že poškozená ji oslovila v souvislosti s dluhem obžalovaného, který jej následně uznal, jak bylo prokázáno i listinným důkazem – uznáním dluhu.

Prokázáno bylo ovšem rovněž to, že obžalovaný postupoval při zastupování poškozené ve věci náhrady škody značně zjištěně a v její neprospěch. Na přímý dotaz Kooperativy e-mailem přímo uvedl, že peníze mají být poukázány na jím ovládaný účet (což vyplynulo ze zprávy ČSOB, a. s.), přestože mu bylo známo číslo účtu poškozené a nic nebránilo tomu, aby přímo ona peníze obdržela. Naopak toto číslo účtu uváděl do rádooby urgencí, které poškozené zjevně předkládal už s vědomím, že peníze byly vyplaceny do jeho sféry, jakož i předkládal poškozené listiny nepravdivého obsahu o tom, že komplikace s výplatou peněz jsou na straně Kooperativy. Z dat veškerých listin je zřejmé, že údajné kroky k urgování plateb a domnělé odpovědi přicházely až notně po datu výplaty peněz, neboli obžalovaný účelově obelhával poškozenou, aby zastřel spáchaný trestný čin. To bylo potvrzeno i svědkyní J. [REDAKCE], v jejíž přítomnosti poškozená docházela za obžalovaným do kanceláře a svědkyni ihned zpravovala o tom, že dle obžalovaného docházelo k nepředpokládaným potížím s vyplacením peněz, které ovšem pojišťovna ve skutečnosti již vyplatila.

Po právní stránce soud hodnotil toto jednání obžalovaného jako trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, jelikož obžalovaný si přisvojil peníze, které byly poukázány na jeho účet v souladu s plnou mocí udělenou mu poškozenou, avšak tyto peníze v částce 250 tis. Kč, tedy v částce představující tzv. vyšší škodu ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku, poškozené poté nepředal a použil je ve svůj prospěch. Přitom se tak stalo za situace, kdy obžalovaný vystupoval jako osoba, která měla zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozené, neboť byl jejím zmocněncem, jak vyplynulo z udělené plné moci. Dle ustálené

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

aplikační praxe se nevyžaduje, aby zmocněnec byl advokátem, na což se ve své obhajobě zaměřil obžalovaný, neboť podstatný je faktický právní vztah zastoupené poškozené a jejího zmocněnce, k čemuž postačuje vztah formovaný na základě na základě plné moci. Nelze přitom přehlédnout, že obžalovaný v poškozené i svědkyni [REDAKCE] vyvolal dojem, že jde o advokáta, na všech jeho listinách se nachází sdělení, že jeho advokátní kancelář (zkratka „AK“) se nalézá na určité adrese, poškozenou označoval za svou klientku, již poskytuje právní zastoupení, v jednom případě i použitý účet označil jako účet advokátní kanceláře. Poskytování kvalifikované právní pomoci poškozené tak bylo základním stavebním kamenem jeho trestné činnosti, a tedy i důvodem pro použití ustanovení § 206 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému, jenž porušil společenský zájem na ochraně majetku, v důsledku uplatněné obhajoby (aniž by tím soud jakkoli zpochybňoval právo obžalovaného na vlastní úvahu co do zvoleného směru obhajoby, nicméně soud musí na uplatněnou obhajobu adekvátně reagovat) nepolehčuje žádná z okolností případu. Sice připustil, že mu přišla daná finanční částka, nicméně trestný čin ve svém jednání ani přes několik kvalifikačních okolností a značnou převahu přitěžujících okolností neshledal. Poškozené se neomluvil, dluh uznal až na popud svědkyně M [REDAKCE] a s vědomím, že byl prakticky nedobytný, poškozené nesměřoval ani symbolickou částku náhrady škody. To v situaci, kdy věděl, že poškozenou je životem krutě zkoušená žena, která při dopravní nehodě způsobené bezohledným řidičem přišla o syna, což v ní vyvolalo zásadní zhoršení duševního zdraví. Takto charakterizovanou poškozenou pak ještě dlouhé měsíce obelhával a udržoval v naději, že alespoň minimální reparace tragické životní ztráty v podobě peněz z povinného ručení jí bude připsána na účet, zatímco daný finanční obnos sobecky použil na dílčí úhradu vlastních dluhů. Vystupoval při tom jako právník, nepravdivě i jako advokát, tedy osoba fundovaná a povoláná k tomu, aby klientovi v maximální míře přispěla k pozitivnímu řešení nastoleného právního problému. Neváhal vystavovat nepravdivé listiny, jež jeho trestnou činnost zahalovaly a oddalovaly její odhalení, k němuž došlo tak, že poškozená sama vyvinula aktivitu ke zjištění skutečného stavu věci.

Už tyto okolnosti případu signalizují, že shovívavost soudu v otázce ukládání trestu nelze příliš očekávat. Tento fakt notně zesiluje zjištění, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil poté, co již byl za jinou svou majetkovou trestnou činnost, a nejen majetkovou, opakovaně odsuzován (následně dokonce vězněn). Proto soud uložil obžalovanému nutně již nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře nepřiléhající na dolní hranici zákonné trestní sazby (40 měsíců, přičemž zákonné rozpětí je dle § 206 odst. 4 tr. zákoníku 2 roky až 8 let odnětí svobody), neboť osoba, již svým trestným jednáním poškodil, povaha okolností čerpání částky 255 tis. Kč (smrt syna poškozené) i způsob, jak poté obžalovaný s poškozenou nakládal, pluralita kvalifikačních okolností, to vše při vědomí důsledků trestného počínání z minulosti, kdy tendence obžalovaného k majetkové trestné činnosti je již zvýšená, indikují potřebu uplatnění represivního účelu trestu více než jen v jeho základní míře.

Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť u něj není dána žádná zpřísnující okolnost podmiňující zařazení do přísnějšího typu věznice (dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku např. uložení výjimečného trestu).

Poškozená se prostřednictvím své opatrovnice připojila k řízení s nárokem na náhradu škody ve výši uvedené v obžalobě, tedy ve výši 240 tis. Kč, se zákonným úrokem z prodlení. Základ nároku je dán rozsahem požadavku na náhradu škody, který nepřekračuje částku, jež představuje škodu způsobenou trestným činem a prokázanou v důkazním řízení. Pokud jde o úrok z prodlení, ten činil v rozhodné době 7,05 % ročně, přičemž soud vztáhl počátek běhu úroku z prodlení ke dni následujícímu po připsání požadovaného obnosu peněz na účet v dispozici obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Kučerová

Poškozená se s ohledem na svůj duševní stav nenacházela ve stavu, kdy by byla s to samostatně vyhodnotit nutnost samostatně vyzývat obžalovaného k zaplacení požadované částky 240 tis. Kč, prozatím tehdy nebyla zastoupena opatrovníkem, proto je namístě okamžik rozhodný pro povinnost k placení úroku z prodlení vztáhnout již ke dni následujícím po inkasu platby jako takovém, jelikož jiný postup by po poškozené za daných okolností nebylo možno spravedlivě požadovat. Soud pouze moderoval zákonnou dobu 3 dnů pro plnění povinnosti náhrady škody na 30 dní od právní moci rozhodnutí vzhledem ke složitější faktické majetkové situaci obžalovaného, neumožňující reálnou realizaci primární zákonné lhůty k plnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 4. dubna 2019

Mgr. Petr Sedlařík v. r.
předseda senátu